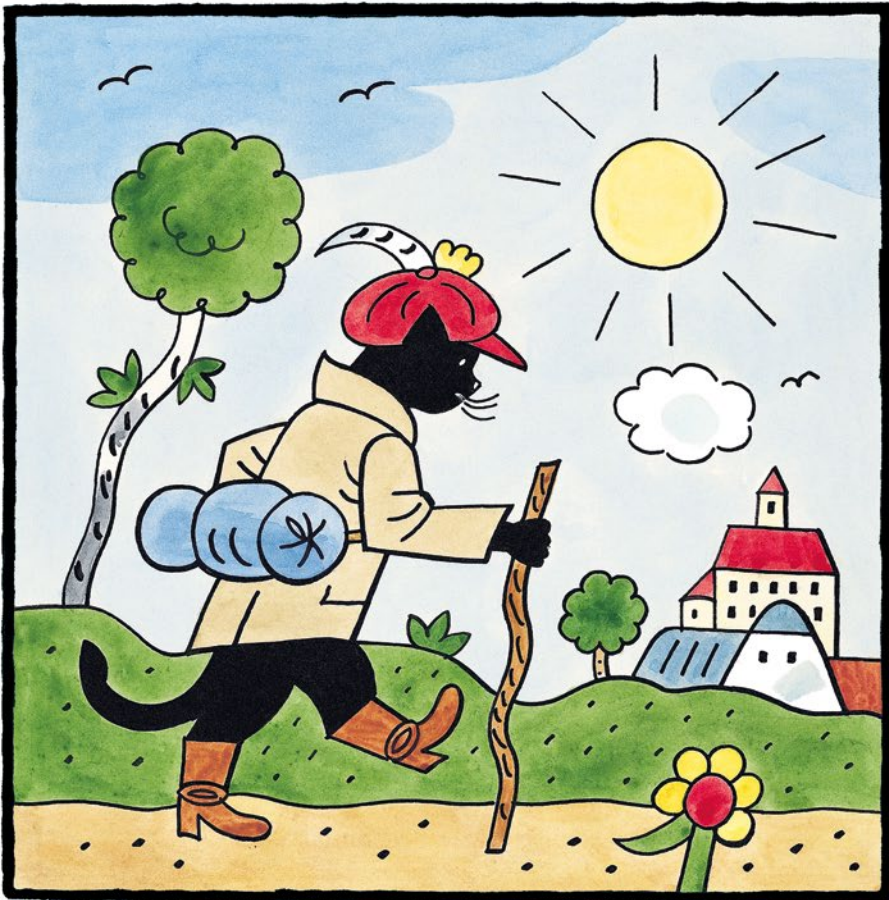


JAK SE KOCOUREK VYDAL DO SVĚTA



Podle vyprávění Josefa Lady
napsal **Josef Brukner**

Ilustrace
Alena Ladová

bamb**oo**k

JAK SE
KOCOUREK
VYDAL DO SVĚTA





Jak to všechno začalo

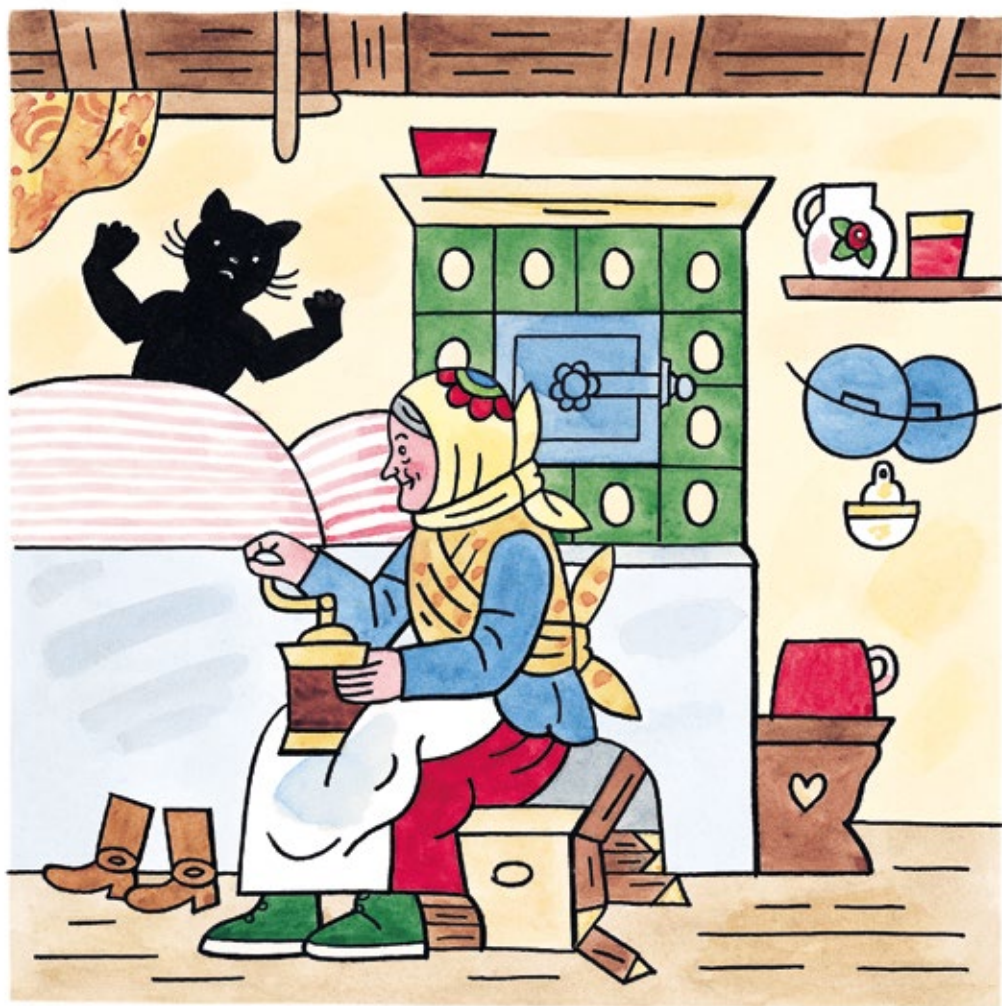
Žily byly dvě holčičky. Jednou jim tatínek před spaním vyprávěl pohádku o kocourkovi, který uměl mluvit. Holčičkám se to líbilo, ale chtěly se o něm dozvědět ještě něco víc. A tak poslouchaly, jak chodil do školy, jak byl na pouti v Mnichovicích a jak se vydal do světa a dostal se až k cirkusu.

Tatínek jim všechna přání splnil, zkrátka a dobře – odpověděl na všechny otázky. Bylo jich tolik, že vydaly na tlustou knížku o kocouru Mikešovi. A protože ten tatínek byl malíř Josef Lada, namaloval k těm příběhům i obrázky.

Později se jedna z holčiček, Alena Ladová, také stala malířkou. Vzpomněla si na krásné chvíle, které prožila s kocourkem Mikešem, a řekla si, že zkusí tři příběhy z jeho života namalovat stejným způsobem, jak to dělával její tatínek. A tak vznikla tahle malá knížka, která vám to všechno připomene.



MIKEŠ S PAŠÍKEM NA POUTI



Jak známo, žil kdysi v Hrusicích u ševců kocour Mikeš, který uměl mluvit. Nejdřív si povídal jen s Pepíkem a babičkou, ale pak naučil lidské řeči i své kamarády. Za několik týdnů brebentili na dvoře kromě slepic všichni. Jednou v neděli se Mikeš probudil, a tu na něj hned po ránu přišla dlouhá chvíle.

„Slyšel jsem, že dneska bude v Mnichovicích slavná pouť,“ zamyslel se. „Je to daleko?“

„Inu, kousek cesty. Však jsou Mnichovice hned za humny! Nejsou o moc větší než Hrusice.

Mají jenom vyšší věž u kostela a místo návsi náměstí,“ vysvětlovala mu babička.

„Kousek cesty,“ zaradoval se Mikeš. „To je stejné, jako co by kamenem dohodil.“

„Máš pravdu, Mikeši – zvedni kámen, hod' a trefíš Mnichovice.“



Za humny

Humno býval pozemek hned za stodolou. „Za humny“ tedy znamenalo „hned za vesnicí“.

